

Warszawa, 25 lutego 2016 r.

INFORMACJA PRAWNA

sporządzona dla Głównego Urzędu Statystycznego w Warszawie

w przedmiocie warunków udziału w przetargu na „Kompleksową obsługę spotkań oraz wydarzeń organizowanych przez Główny Urząd Statystyczny w Warszawie” w zakresie posiadania przez wykonawców wpisu do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych.

Zakres informacji

Główny Urząd Statystyczny zwrócił się z wnioskiem o udzielenie konsultacji w przedmiocie warunków udziału w przetargu na „Kompleksową obsługę spotkań oraz wydarzeń organizowanych przez Główny Urząd Statystyczny w Warszawie” w zakresie posiadania przez wykonawców wpisu do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych. Powodem konsultacji były wątpliwości, co do tego, czy wykonawca zamówienia powinien posiadać wpis do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych. Zgodnie z planowanym opisem przedmiotu zamówienia do zadań wykonawcy należeć będą m.in. organizacja spotkań, rezerwacja miejsca wydarzenia, rezerwacja sal i wyposażenia, zapewnienie transportu z wyłączeniem dowozu na miejsce spotkań.

Przepisy

Udzielenie odpowiedzi wymaga odwołania się następujących przepisów:

Ustawa z 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, tj. z dnia 28 stycznia 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 187)

Art. 4 ust. 1. Działalność gospodarcza w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga uzyskania wpisu w rejestrze organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, zwanego dalej „rejestrem”.

Art. 3

Pkt 1) usługi turystyczne - usługi przewodnickie, usługi hotelarskie oraz wszystkie inne usługi świadczone turystom lub odwiedzającym;

Pkt 2) impreza turystyczna - co najmniej dwie usługi turystyczne tworzące jednolity program i objęte wspólną ceną, jeżeli usługi te obejmują nocleg lub trwają ponad 24 godziny albo jeżeli program przewiduje zmianę miejsca pobytu;

Pkt 9) turysta - osobę, która podróżuje do innej miejscowości poza swoim stałym miejscem pobytu na okres nieprzekraczający 12 miesięcy, dla której celem podróży nie jest podjęcie stałej pracy w odwiedzanej miejscowości i która korzysta z noclegu przynajmniej przez jedną noc;

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniająca rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylająca dyrektywę Rady 90/314/EWG

Motyw 7 preambuły

Większość podróżnych nabywających imprezy turystyczne lub powiązane usługi turystyczne to konsumenci w rozumieniu unijnego prawa konsumentów. Nie zawsze jest przy tym łatwo odróżnić konsumentów od przedstawicieli małych przedsiębiorstw lub osób prowadzących działalność zawodową, które rezerwują podróże w związku ich działalnością gospodarczą lub zawodową za pośrednictwem tych samych kanałów rezerwacji, jakie wykorzystują konsumenci. Tacy podróżni często wymagają podobnego poziomu ochrony. Z drugiej strony istnieją także przedsiębiorstwa lub organizacje, które organizują własne podróże na podstawie

umowy ogólnej, często obejmującej organizację wielu podróży w określonym czasie, zawartej przykładowo z biurem podróży. Ten ostatni przypadek organizowania podróży nie wymaga takiego poziomu ochrony, jaki przewiduje się dla konsumentów. Dlatego też niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie do osób podróżujących służbowo, w tym przedstawicieli wolnych zawodów lub osób samozatrudnionych, lub innych osób fizycznych, w przypadku gdy podróż nie jest organizowana na podstawie umowy ogólnej. W celu uniknięcia nieporozumień w związku z definicją pojęcia „konsument”, używaną w innych przepisach Unii osoby objęte ochroną na podstawie niniejszej dyrektywy należy określać jako „podróżnych”.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do imprez turystycznych oferowanych do sprzedaży lub sprzedawanych podróżnym przez przedsiębiorców oraz do powiązanych usług turystycznych, których zamawianie jest ułatwiane podróżnym przez przedsiębiorców.

2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do:

- a) imprez turystycznych oraz powiązanych usług turystycznych trwających krócej niż 24 godziny, chyba że obejmują one zakwaterowanie;
- b) imprez turystycznych oraz powiązanych usług turystycznych, które są odpowiednio oferowane oraz których zamawianie jest ułatwiane okazjonalnie i na zasadach niekomercyjnych, i wyłącznie ograniczonej grupie podróżnych;
- c) imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych nabywanych na podstawie umowy ogólnej o zorganizowanie podróży służbowej zawieranej pomiędzy przedsiębiorcą a inną osobą fizyczną lub prawną działającą w celach związanych z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub wykonywaniem wolnego zawodu.

Artykuł 28

Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 1 stycznia 2018 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.
2. Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lipca 2018 r.

Analiza

Biorąc pod uwagę brzmienie przepisów ustawy o ustawy o usługach turystycznych, dochodzę do wniosku, że wśród czynności wchodzących w zakres zamówienia mogą znajdować się czynności, które należy zakwalifikować jako organizowanie imprez turystycznych. Zgodnie z przywołaną ustawą działalność gospodarcza w zakresie organizowania imprez turystycznych wymaga uzyskania wpisu w rejestrze organizatorów turystyki i pośredników turystycznych. Impreza turystyczna to co najmniej dwie usługi turystyczne tworzące jednolity program i objęte wspólną ceną, jeżeli usługi te obejmują nocleg lub trwają ponad 24 godziny albo jeżeli program przewiduje zmianę miejsca pobytu. Z kolei usługą turystyczną są usługi przewodnickie, usługi hotelarskie oraz wszystkie inne usługi świadczone turystom lub odwiedzającym.

W zakres zamówienia wchodzi m.in. zapewnienie noclegów i wyżywienia, przygotowanie imprez kulturalnych towarzyszących wybranym wydarzeniom oraz zapewnienie usług transportowych. Czynności te należy zakwalifikować jako usługi turystyczne. Natomiast spotkania i wydarzenia, które tworzą jednolity program obejmują dwie lub więcej takich usług i trwają ponad 24 godziny lub obejmują nocleg stanowią imprezę turystyczną. Powyższy wniosek jest dodatkowo uzasadniony definicją turysty. Uczestnicy takich spotkań i wydarzeń wypełniają tę definicję w sytuacji, gdy podróżują do innej miejscowości i korzystają z noclegu.

Należy zauważyć, że nie każde spotkanie będzie stanowić imprezę turystyczną. Jednakże te spotkania, które np. obejmują nocleg i wyżywienie będą stanowić imprezę turystyczną. Jednakże z uwagi na to, iż przedmiot zamówienia obejmuje m.in. usługi turystyczne i nie jest możliwe oddzielenie ich od tej części przedmiotu zamówienia, która nie stanowi takich usług, zasadne jest wymaganie od wykonawcy, aby posiadał wpis do rejestru. Bez znaczenia jest to, że część czynności nie będzie polegać na organizowaniu imprez turystycznych, gdyż nie można dopuścić, aby usługi reglamentowane (turystyczne) były świadczone bez wpisu do właściwego

rejestr. W konsekwencji należy uznać, że wymaganie od wykonawców uczestniczących w przetargu na „Kompleksową obsługę spotkań oraz wydarzeń organizowanych przez Główny Urząd Statystyczny w Warszawie” legitymowania się wpisem do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych jest uzasadnione.

Do rozważenia pozostaje kwestia znaczenia wejścia w życie nowej dyrektywy PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniająca rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylająca dyrektywę Rady 90/314/EWG. Z brzmienia przepisu art. 2 ust. 2 lit c wynika, że organizacja spotkań będących przedmiotem zamówienia może nie podlegać regulacji dyrektywy. Z brzmienia tego przepisu wynika bowiem, że przepisom dyrektywy nie podlegają imprezy turystyczne i związane z nimi usługi turystyczne nabywane na podstawie umowy ogólnej o zorganizowanie podróży służbowej zawieranej pomiędzy przedsiębiorcą a inną osobą fizyczną lub prawną działającą w celach związanych z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub wykonywaniem wolnego zawodu. W zakres powyższego wyłączenia mogą wchodzić czynności będące elementem opisu przedmiotu zamówienia na „Kompleksową obsługę spotkań oraz wydarzeń organizowanych przez Główny Urząd Statystyczny w Warszawie”. Należy bowiem zauważyć, że wszystkie organizowane spotkania będące jednocześnie imprezami turystycznymi, będą organizowane w oparciu o jedną umowę, co odpowiada art. 2 ust. 2 lit c i będą związane z działalnością podmiotu zamawiającego (GUS). Ponadto spotkania te można uznać za podróże służbowe. Pewne wątpliwości można mieć co do tego, czy podróże te będą związane z „działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub wykonywaniem wolnego zawodu”. Główny Urząd Statystyczny zasadniczo nie prowadzi tego rodzaju działalności. Analiza przepisu dyrektywy w języku angielskim i hiszpańskim może jednak prowadzić do wniosku, że w zakresie działalności, której dotyczy podróż służbowa nie objęta zakresem stosowania dyrektywy, mieścić się może również działalność urzędowa. Za takim wnioskiem przemawiałaby również wykładnia celowościowa wyłączenia, poparta dodatkowo wykładnią językową pkt 7 preambuły; „...przedsiębiorstwa lub organizacje, które organizują własne podróże na podstawie umowy ogólnej, często obejmującej organizację wielu podróży w określonym czasie, zawartej przykładowo z biurem podróży. Ten ostatni

przypadek organizowania podróży nie wymaga takiego poziomu ochrony, jaki przewiduje się dla konsumentów”.

Należy jednak zastrzec, że termin wdrożenia przepisów dyrektywy do porządku krajowego jest odległy – 1 lipca 2018 r. Do tego czasu mogą obowiązywać przepisy ustawy o usługach turystycznych w brzmieniu obowiązującym na dzień sporządzenia niniejszej informacji. W mojej ocenie Zamawiający do czasu nowelizacji tej ustawy i dostosowania jej do nowej dyrektywy nie może, niejako z wyprzedzeniem, wprowadzać do warunków postępowania o zamówienie publiczne postanowień dyrektywy. Z tego względu uważam, że do czasu wdrożenia dyrektywy do krajowego porządku prawnego zasadne jest wymaganie od wykonawców uczestniczących w przetargu na „Kompleksową obsługę spotkań oraz wydarzeń organizowanych przez Główny Urząd Statystyczny w Warszawie” legitymowania się wpisem do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych.

Zastrzeżenie

Należy wskazać, że niniejsza informacja jest oceną prawną osoby, która ją sporządziła. Informację przygotowano przy dołożeniu należytej staranności uwzględniając Mimo to nie można zagwarantować, że w przypadku zaistnienia sporu ocena właściwego organu będzie zbieżna ze stanowiskiem autora opinii.

Podstawa przygotowania

Niniejsza informacja została przygotowana w oparciu o zlecenie nr 43 do umowy Nr 60/DFK/2015 z dnia 3 lipca 2015 r.

RADCA PRAWNY
Dominik Wojcieszek
WA-7021